

## 10:1

### **Behovet av anordningar för avledning av dagvatten från gator har inte prövats vid fastställande av avgiftsskyldighet för sådan vattenavledning.**

A.N. och sju medparter ägde varsin fastighet i Marks kommun. Fastigheterna ligger utmed Nynäsgatan inom Näsområdet i Kinna och inom verksamhetsområdet för Marks kommuns allmänna va-anläggning samt inom stadsplan. Fastigheterna – som är bebyggda med enfamiljshus – är sedan tidigare anslutna till renvatten och spillvatten. Under 1983 sanerade kommunen de allmänna va-ledningarna i gatan utanför fastigheterna. Arbetet innefattade också anläggning av en dagvattenledning. Dagvattnet från den aktuella delen av gatan hade tidigare avletts i öppna diken. Näsområdet gränsar i norr mot Viskan. Stranden utgöres av en hög och brant sluttande åbrink där risk för ras föreligger. De nu aktuella fastigheterna gränsar dock inte mot Viskan.

Fastighetsägarna debiterades under våren 1984 anläggningsavgift för avledning av dagvatten från gatan enligt gällande va-taxa.

Fastighetsägarna yrkade att Va-nämnden måtte fastställa att de inte var avgiftsskyldiga för avgiften för dagvatten gata.

Kommunen yrkade i sin tur att fastighetsägarna skulle förpliktas att utge anläggningsavgifterna.

Parterna bestred varandras yrkanden.

Kommunen anförde bl.a.: Fastigheterna, som är bebyggda med villor med en lägenhet i varje, ligger inom en 1960 fastställd stadsplan. Va-systemet inom området var intill 1983 anordnat enligt separatsystemet. Sålunda avleddes dagvatten genom öppna diken och spillvatten i ledningar för detta ändamål. – Före den första januari 1983 innehöll kommunens va-taxa, såvitt anläggningsavgift för dagvatten angår, bestämmelser enbart om avgift för dagvatten från fastighet. Angivet datum trädde en ny taxa i kraft som medger att anläggningsavgift tas ut för dagvattenavlopp från gata särskilt. Då fastigheterna är belägna inom stadsplan och enligt planen är avsedda för bebyggande har kommunen enligt 10 § första stycket va-lagen rätt att avägarna ta ut avgifter för avledande av dagvatten genom den allmänna va-anläggningen av vatten från gata, väg eller annan allmän plats inom planområdet. Avgiftsskyldigheten inträdde enligt nämnda lagrum andra stycket 1983 i och med att åtgärderna för avledandet blivit utförda.

Fastighetsägarna anförde: Dagvattenledningen är onödig. Avvattningen genom de tidigare diken fungerade hela tiden bra.

Ledningen har inte heller inneburit någon nytta för fastigheterna. Vattenavrinningen från fastigheterna har i stället blivit sämre på grund av att kommunen höjt gatunivån. Kommunen har inte tillfrågat dem eller informerat om arbetet eller kostnaden för detta i förväg.

Kommunen genmälde: Från juridisk synpunkt saknar det intresse om dagvattenledningen varit nödvändig att anlägga. Saneringen av va-ledningarna i Nynäsgatan aktualiserades på grund av rasrisken i området. I en geoteknisk undersökning påpekas att det till följd av erosionsrisken inte var lämpligt att ha dagvattenrör i åbrinken. Ledningen är således till nytta för fastigheterna om ägarna väljer att ansluta också för dagvattenledning från fastigheterna.

### **Va-nämnden yttrade:**

I 10 § lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar föreskrivs att huvudman för allmän va-anläggning har rätt att av ägare till sådan fastighet inom stadsplan eller byggnadsplan som är avsedd för bebyggande ta ut avgifter för avledande genom anläggningen av vatten från gata, väg eller annan allmän plats inom planområdet. Sådan avgift får emellertid inte tas ut innan åtgärder för avledandet blivit utförda. En ytterligare förutsättning för avgiftsuttaget är enligt 25 § va-lagen att omfattningen av allmänna platser inte överstiger områdets eget behov.

Kommunen har vidtagit åtgärder för avledande av dagvatten från Nynäsgatan som går utanför samtliga i målet berörda fastigheter. Fastigheterna ligger inom stadsplanelagt område och är bebyggda. Vid sådant förhållande och då hinder ej heller annars föreligger för avgiftsuttaget är fastighetsägarna betalningsskyldiga för ändamålet dagvatten gata. Fastighetsägarna skall därför förpliktas att utge av kommunen yrkade anläggningsavgifter för avledande av dagvatten från gatan. På beloppen skall utgå ränta i enlighet med yrkandet.

Med ogillande av fastighetsägarnas talan förpliktade Va-nämnden dem att betala avgifterna.

*Beslut: 1986-06-18, BVa 82*

*Mål nr: Va 297/84*

A.N. och hans medparter fullföljde talan och yrkade bifall till sin vid Va-nämnden förda talan.

Kommunen bestred ändring.

**Vattenöverdomstolen yttrade:**

Parterna har i huvudsak anfört samma omständigheter till stöd för sin talan som de gjort vid Va-nämnden. A.N. och T.J. har yrkat att Vattenöverdomstolen skall hålla syn. A.N. har därutöver yrkat att Vattenöverdomstolen skall förelägga kommunen att bl.a. inkomma med uppgift om den totala kostnaden för de utförda va-arbetena.

Vattenöverdomstolen, som inte finner skäl att hålla syn eller att infordra kompletterande uppgifter från kommunen, finner på de av Va-nämnden anförda skälen att fastighetsägarna är skyldiga att betala den av kommunen fordrade avgiften. Va-nämndens beslut skall därför fastställas.

Vattenöverdomstolen fastställde Va-nämndens beslut.

*Dom: 1986-12-11, DTVa 46*

*Mål nr: TVa 35/86*